

Iranska Folkets Fedai Gerilla (IPFG): Leve 1:a maj, arbetarnas internationella solidaritetsdag!

Första maj är arbetarrörelsens internationella högtidsdag bland annat till påminnelse av Haymarket-massakern 1886. Dagen firas efter ett beslut av Andra internationalen 1889 och tillkom efter initiativ av personligheter som Clara Zetkin, August Bebel, Paul Lafargue och Raymond Lavigne. Denna dag firas sedan dess på olika sätt beroende av den rådande situationen runt om i världen av arbetarna som en del av deras kamp för att uppnå sina rättmätiga krav.

Under många av dessa år var kravet på åttatimmarsarbetsdag det viktigaste kravet. I många länder ställde arbetarna detta krav högst upp på sin kravlista. I många länder lyckades arbetarna uppnå detta krav och i de flesta utvecklade kapitalistiska länder har arbetarna lyckats även gå vidare och tvinga arbetsköparna acceptera en ännu lägre arbetsvecka. Men i länder som lyder under imperialisternas ok har arbetarna ännu inte nått detta krav. I Iran som är ett av länder som styrs av imperialismens villkor även om åttatimmarsarbetsdag har accepterats av lag så tvingas väldigt många arbeta långt fler än åtta timmar för att kunna försörja sig och sin familj.

Att varje år fira första maj väcker inte enbart kampminnen för arbetarklassen utan ger dem ny kraft och energi för att fortsätta kampen med oförminskad styrka. Villkoren är helt olika i olika länder: i vissa länder har arbetarklassen möjlighet att i massiva demonstrationståg ta till orda och manifester sina krav medan i andra länder tvingas arbetarna fira dagen i tysthet och bakom stängda dörrar. Effekten är densamma: Första maj har blivit dagen då arbetarklassen får möjlighet att visa sin vilja och styrka.

Iranska islamiska republiken är ett av länder som inte ger arbetarna tillstånd att fritt fira första maj och ge uttryck för sina krav. I landet är villkoren som folkflertalet har ställts inför mycket hårda och svåra. Islamiska republiken har fattat beslut om en minimilön på cirka 2000 svenska kronor, ett belopp som är långt under gränsen för absolut fattigdom som samma regim har angett. Detta innebär att arbetarna tvingas arbeta många fler timmar än åtta för att nå fattigdomsgränsen! Samtidigt har detta inneburit att kapitalisternas vinster har blivit ännu högre. Och ändå är det så att arbetsköparna i många fall vägrar betala arbetarnas löner i tid. Då måste arbetarna vänta i flera månader för att få sina låga löner. Under tiden får kapitalisten ännu större del av arbetares slit. Det är därför många arbetare i sina olagliga aktioner ropar: "Vi är hungriga".

Även i år välkomnar våra förtryckta massor första maj i en situation då blodsugande kapitalister med hjälp av sin knähund – islamiska republiken – har förbjudit varje fristående arbetarorganisation och på så sätt påtvingat arbetarna en slitsam och sorglig isolering. De har höjt arbetstimmarna, sänkt lönerna, ger inte arbetarnas löner i tid och på så sätt har de lämnat arbetarna i en förfärlig situation av fattigdom, hunger och nedbrutenhet. Arbetarna har inte någon annan utväg än att med all kraft och alla medel bekämpa den härskande klassen och dess förlängda arm; islamiska republiken. Det är därför idag hör vi alltmer om arbetare som tar sig utanför de befintliga ramar och bekämpar sina förtryckare med alla medel.

Vi anser att den iranska arbetarklassen kan endast på ett sätt lämna den enorma misären som den tvingats till: Det gäller att störta det rådande orättfärdiga kapitalistiska systemet och den brutala regimen i dess helhet. Detta är något som måste ske i den väpnade kampens agenda.

**Leve den internationella solidariteten!
Ner med den imperialismberoende iranska islamiska regimen!
Leve revolutionen! Leve kommunismen!**

Iranska Folkets Fedai Gerilla (IPFG), April 2017